

עפ"ג 23/10827 - אלון גברילוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

29 פברואר 2024

עפ"ג-23-08-10827 גברילוב נ' מדינת ישראל

בפני הרכב כב' השופטים:

רון שפירא, נשיא [אב"ד]

בתינה טאובר, סגנית נשיא

לובנה שלאיטה חלאילה

אלון גברילוב ע"י ב"כ עו"ד כי קי סגרון

מעורער

נגד

מדינת ישראל

משיבה

פסק דין

הנשיא רון שפירא [אב"ד]:

לפנינו ערעור על גזר דין של בית המשפט השלום בחיפה (סגנית הנשיאה כב' השופטת טל תadmor-Zemir) שניתן בת"פ 21-09-6249 ביום 9/7/23.

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות של הטרדה מינית והתנצלות (ריבוי עבירות), פגעה בפרטיות (ריבוי עבירות), סחיטה באוימים והחזקת חומר תועבה ובו דמותו של קטין.

נגזו עליו 40 חודשים מאסר בפועל בגיןימי מעצרו מיום 5.7.21 עד יום 20.07.21; מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים והנתנו לו כי לא יעבור עבירה לפי סעיפים 3-5 לחוק למניעת הטרדה מינית או עבירה של פגעה בפרטיות או עבירה של סחיטה באוימים; מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים והנתנו לו כי לא יעבור עבירה לפי סעיף 214 לחוק העונשיין (פרסום והציג תועבה), על חלופותיו; פיצוי בסך של 3,000 ל"ל לכל אחת מ-178 נפגעות העבירהמושאת האישום הראשון ופיצוי בסך של 5,000 ל"ל למחלנות באישום השני.

כתב האישום:

על פי החלק הכללי לכתב האישום, לכל הפחות מחודש אוקטובר 2020 ועד למועדו של המערער ביום 5.7.21 הפעיל המערער 4 חשבונות משתמש באפליקציית טלגרם ו-3 חשבונות ברשות החברה אינסטגרם, תחת שמות שונים, כאמור בכתב האישום.

האישום הראשון: ביום 7.10.20 יצר הנאשם/המערער ערוץ טלגרם בשם "ישראליות זה מותג" וביום 9.10.20 יצר שני קבוצות נוספות בטלגרם הקשורות לעורך זה. מטרתה של אחת הקבוצות שיצר הייתה לאפשר שייח' משתמשים

בנוגע לעורך ומטרתה של הקבוצה השנייה הייתה לסייע לנאים לאתר זהותן של צוירות ישראליות שתוכן המתמקד במיניותן הופץ במרשתת אך זהותן לא הייתה ידועה. הנאים ששלט בתכנים שפורסמו.

עד ליום 11.7.21 הצטרפו לעורך ולבוצות הנוספות שיצר הנאים לפחות כ- 15,000 משתמשים טלגרם והופצו בהם למעלה מ-10,000 תמונות וסרטונים המכילים תוכן מיני של נשים ישראליות, בנסיבות שיש בהן כדי לבזותן ולהשפילן, בין היתר כשהן מבצעות אקטים מיניים, והכל ללא הסכמתן ולא ידיעתן. בחלק מהמקרים גם פורסמו פרטי זהותן של הנשים באופן שמאפשר יצירת קשר עמן. הנאים הגדר את הקבוצות כך שהיו פתוחות לצטרופות בפני כלל משתמשי הטלגרם ויאפשרו צפיה בתוכן אף ללא הצטרופות אליהן.

בנוספּ, הנאים הקים שרת בשירות דיסקורד שהכיל תוכנים מיניים שבהם נראהות צוירות ישראליות בעת ביצוע אקטים מיניים או תמונות המתמקדות במיניותן ובכל פעם שהשרת הוסר על ידי דיסקורד, הנאים הקימו מחדש, וכך מספר פעמים. הנאים אף פרסם קישורים לשרת הדיסקורד במטרה לחשוף את השירות להקל הרחב ולמכור גישה למ Lager מקוטלג ומסודר של תמונות וסרטונים של מאות צוירות ישראליות. בנוספּ, הנאים פרסם את פרטי הזהות של הנשים, לרבות שמן המלא, באופן שאפשר יצירת קשר עמן.

ביום 11.4.21 פרסם הנאים בעורך הטלגרם קישור לבוט, ואפשר גישה בלתי מוגבלת לתוכן שנמצא בבוט שכלל, בין היתר, תוכנים מיניים של צוירות ישראליות כשהן בעירום או במהלך אקטים מיניים, לצד פרטיים מזהים שלהן מרשות החבריות, והכל ללא הסכמתן ולא ידיעתן.

במהלך התקופה הרלבנטית פרסם הנאים מאות תמונות וסרטונים המתמקדים במיניותן של לפחות הפחות 152 צוירות ישראליות. בנוספּ, פרסם צלומים ופרטים אישיים, לרבות דרכי קשר והתקשרות של לפחות הפחות 168 צוירות ישראליות, כמוREPORT בנספח לכתב האישום והכל ללא ידיעתן או הסכמתן. בעקבות מעשים אלה נגרמו לנשים נזקים משמעותיים, ובין היתר, נזקים נפשיים של דכאון וחרדה, חשש לצאת למרחוב הציבורי. בנוספּ, סבלו הנשים מההטרדות מיניות רבות בעקבות הפרסום, לעיתים אף מחוץ למרחוב הוירטואלי.

האישום השני: במהלך חודש דצמבר 2021, פניה ל', ילדת 1998, אל הנאים בטלגרם, בבקשת שיסיר מהערוץ שנייה, תוכן מיני בו היא מופיעה, והתוכן הוסר. ביום 31.12.21 פניה ל' אל הנאים פעם נוספת בבקשת להסיר תוכן מיני נוסף. בהמשך, יצר הנאים קשר עם ל', מפרופיל טלגרם בשימושו, ודרש כי תשלח לו סרטון שבו היא מאוננת, כתנאי להסרת הסרטון המINI שבו היא נראהת.

האישום השלישי: במועד מעמיד החזק הנאים במכשיר הטלפון הנייד שלו למעלה מ-5,400 תמונות וכ-192 סרטונים, המכילים חומר>Tooba ובהם דמיות של קטינים, לרבות סרטים ותמונות שמציגים יחסית בין קטינים וקטינות, לרבות מעשי סדום, תמונות של קטינים בעירום מלא או חלקי ותקריב של איברי המין, תיעוד ילדים רכים בעת אינטן חלקי או מלא.

גזר הדין של בימ"ש קמא:

בטרם נגמר דין הורה בית משפט קמא כי יוגש תסוקיר של שירות המבחן עלה כי הנאשם בן 22, התגייס לצבא כלוחם ושותחרר מספר חודשים לפני תום שירותו על רקע ביצוע העבירות נשוא דינונו. מהتسוקיר עלה כי הנאשם בעל אישיות בלתי בשלה, בעל דימוי עצמי נמוך וסובל מחרדה חברתית. כן עלה כי הפגיעה אמפטיה כלפי הנפגעות והכיר בפגיעה בהן ובהשלכותיה, אך ניכר כי הוא מנסה להפחית מתוחשת האשם שעולה בו על ידי תגובות של ניתוק רגשי ועיוותי חשיבה כגון הסרת תוכן לבקשת נפגע עבירה. הערכת מסוכנותה המינית הינה נמוכה, והומלץ לשלו במרכז ייעודי לטיפול בעבריניין מין. בתסוקיר משלים שירות המבחן ציין כי הנאשם הביע נוכחות להשתלב בתכנית טיפולית במרכז לשיקום מוגע. שירות המבחן העיריך כי לשילוחתו של הנאשם לכלא תהינה השלכות קשות על סיכוי שיקומו, וכי על רקע הערכת המסוכנות המינית, יש להעדיף אפיק טיפול ולשלבו בתכנית לשיקום מוגע במסגרת צו מבנן למשך 18 חודשים, לצד מסר בעבודות שירות, לתקופה המקסימלית האפשרית.

בימ"ש קמאקבע כי כל אישום מהווע "airou achd" שבגינו יש לקבוע מתחם ענישה נפרד.

באשר לאישום הראשון נקבע כי הנאשם ביצע עבירות בהיקף נרחב הן מבחינת מספר נפגעות העבירה (178 נשים, מהן 4 קטינות), הן מבחינת כמות התכנים שהוא פרסם (למעלה מ-10,000 תמונות וסרטונים), הן מבחינת מושך ביצוע העבירות (כ-9 חודשים), הן מבחינת היקף החשיפה (למעלה מ-15,000 משתמשים בעברוני הטלגרם) והן מבחינת השימוש במספר יישומים שונים, תוך הפעלת מספר חשבונות ויצירת מספר קבוצות, במספר פלטפורמות, שהן הייתה לו שליטה מלאה בתכנים.

בית המשפט קמא נתן דעתו לכך שהנאשם לא הסתפק בפרסום התכנים, אלא אף פרסם את זהות הנשים שנמצאות בתמונות וסרטונים ואת פרטי ההתקשרות עמן, ובכך העצים את הפגיעה בנפגעות העבירה ופרטיותן. כן נלקחו בחשבון השיטות, התכנון והתחansom שנללו למשvio של הנאשם והעובדיה כי אף לאחר שורת שהקים הוסר פעמים מספר, הנאשם שב והקימו מחדש, בכל פעם תחת שם אחר, תוך ביצוע פעולות שנעודו לחשוף אותו לקהל רחב יותר.

בית המשפט קמא ציין כי הוא עיר לכך שאופן השגת התכנים המיניים אינו ידוע, וכך שהנאשם לא הושם בהफצה הראשונית של אותם תכנים, אולם אין בכך כדי לגרוע מחומרת מעשייו. שכן עיקר העבירה שבה הורשע הנאשם - פרסום התכנים ללא הסכמת הקורבנות, ואין משמעותם האם התכנים פורסמו קודם לכן אם לאו. ציין כי הקדמה הטכנולוגית מאפשרת קלות הפצה והדבר מוסיף לחומרת המעשיים. תכנים שמופצים בראש הווירטואלית כמעט שאין ניתנים למחיקה או להעלמה, ומרגע הפצתם אין עוד שליטה על היקף התפוצה שלהם, ומכאן שהמדוברים מההפצה אינם הפיכים.

באשר לנזקים שנגרמו לנפגעות העבירה צוין כי מ-42 הצהרות נפגעות עבירה עליה כי בעקבות הפרסום נפגעות העבירה היו הטראומות מצד גברים ותחושים של השפה, בשפה ומחשבות אוביידניות. חלק מהנפגעות דיווחו על אובדן הביטחון העצמי, חרדות, קשיים בתפקיד, חשש מהיציאה למרחוב הציבורי, קשיי שינה, קושי ביצירת קשר עם המין השני, קשיי השתלהות בתעסוקה ועוד. חלק מהנפגעות נזקקו לטיפול נפשי, לרבות טיפול רפואי. צוין כי מידת הפגיעה בערכיים המוגנים במקורה דין גבוהה. لكن נקבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 6-2 שנים מסר בפועל, לצד עונשים

בנוגע האישום השני נקבע כי הנאשם אמן נעה לבקשת המתלוונת והסיר את התוכן המיני, ברם בהמשך הבהיר כי תוכן מיני נוסף שבו נחיתת המתלוונת בקבוצות נוספת שהפעיל הנאשם. הנאשם פעל בתחום כשיצר עמו המתלוונת קשר רפואי מזויף, והדבר מהו נסיבה לחומרה. נקבע כי בנוגע לאישום השני מתחם הענישה נע בין 12-24 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים.

באשר לאישום השלישי נקבע כי כאשר מדובר בקטינים, גדל משקלם של הערכיהם המוגנים ונוסף להם ערך של הגנה על כבודם של הקטינים, על פרטיהם, על שלומם הפיזי והנפשי והגנה עליהם מפני ניצול ופגיעה. בפסקה נקבע כי צריכה חומר תועבה של פורנוגרפיה קטינים עלולה לעודד את השוק להוסיף וליצור חומרים כאמור, דבר שכרוך בפגיעה פיזית ומינית לילדים. ניתן משקל להיקף החומר שהנתשם חזק - למעלה מ-5,400 מילימטרים ו-219 סרטונים, שהכילו חומרי תועבה וביהם דמותם של קטינים שמקיימים יחסי מין, לרבות מעשי סדום, תמנונות בעירום מלא או חלק, תקריב של איברי מין, ותיעוד ילדים רכים בעת אינוס חלק או מלא. ניתן גם משקל לכך שהנתשם חזק את הקבצים בטלפון הניד שלו, ובכך הפרק את החומר לזמן ההצפיה והן להפיצה ולכן יש בכך ממשום נסיבה לחומרה. נקבע כי מתחם הענישה לגבי האישום השלישי נע בין 6-3 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים.

באשר לשיקולים לזכותו של הנאשם צינו שיטוף הפעולה שלו בשלב החוקירה, הודהתו בכתב האישום המתוקןuschusscha עדויות של عشرות מתלווננות וכן זמן שיפוטו יקר, היעדר הרשעות קודומות, הערכת מסוכנות מינית נמוכה ושילובו של הנאשם בהליך טיפול.

עם זאת, נקבע כי אין די בשיקולים הנ"ל כדי להצדיק את אימוצאה של המלצה שירות המבחן וכדי להצדיק סטייה מתחם העונש הולם, שכן אין די בהליך שיקום קצר מועד, שהסתיים לפני לעלה מחצי שנה, כדי ללמד שהנתשם השתקם או שקיים סיכוי של ממש שהוא ישתקם. מעיוון בתסקיריםعلاה כי גם שהנתשם הוודה במיחס לו ואף הפגין אמפתיה כלפי הנפגעתות, התרשםות שירות המבחן הייתה שהנתשם התקשה לקבל אחריות על מעשיו ופועל בניתוק רגשי, מתוך עיוציא חשיבה ככליה להפחחת תחושות האשמה בגין ביצוע העבירות. כן עליה מהתסකיר כי גם שירות המבחן התלבט בטרם המליץ להטיל על הנאשם צו מב奸 לצורך מאסר בעבודות שירות. מכל מקום המלצה שירות המבחן הינה כדי עזר בלבד בידי בית המשפט, ובית המשפט אינו מחויב לה.

אשר לגילו של הנאשם ציין כי העבירות שבahn הורשע הנאשם מבוצעות לעיתים קרובות על ידי בני נוער או אנשים צעירים וכן יש לתת משקל מוגבל לגילו הצעיר של הנאשם.

בימ"ש קמא נקבע כי האיזון הראו בין חומרת מעשיו של הנאשם (האינטרס הציבורי) ובין החשש מהשפעות המאסר על הנאשם (אינטרס הנאשם) מוביל לכך כי יש לגוזר את עונשו של הנאשם ברף התחthon של מתחמי הענישה שנקבעו.

בסיכוםו של דבר העונש שנגזר: מאסר בפועל לתקופה של 40 חודשים בגיןימי המעצר; מאסר על תנאי לתקופה

של 12 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיפים 5-3 לחוק למניעת הטרדה מינית או עבירה של פגעה בפרטיות או עבירה של סחיטה בחוומיים; מסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 214 לחוק העונשין, על חלופותו; פיצוי בסך של 3,000 ל"ל לכל אחת מ-178 נפגעות העבירות מושא האישום הראשון ופיצוי בסך של 5,000 ל"ל למתalonנות באישום השני.

טענות הצדדים בערעור:

הערעור מופנה נגד רכיב המאסר בפועל וגובה הפיצוי. המערער טוען כי בימ"ש קמא שגה כאשר החמיר עמו ולא נתן משקל ראוי להיווט אדם נורטטיבי, ונדר עבר פלילי שזו הסתמכותו הראשונה עם החוק. בעת ביצוע העבירות המערער היה בן 19, חייל מצטיין בשירות סדיר כלוחם, והתכוון להמשיך בלימודים לאחר שחררו מהצבא.

לא ניתן משקל לעובדה כי שליחתו של המערער למסר תהיה בעלת השלכות הרסניות, ולפי ד"ח ועדת דורנר יש להעדיף שיקום עבריניים מחוץ לכתלי הכלא בשל ההשפעה השלילית של מסר בפועל על הכלואים בבתי הכלא. נטען כי ממועד ביצוע העבירות בשנת 2020 לא נפתח נגד הנאשם תיק פלילי נוסף וכן גם בעברו של המערער. המערער הודה, לקח אחראיות ובכך חסר עדויות של כ- 200 עדים וחסר מזמן של בית המשפט, זאת מבלי שניתנה לו כל הבטחה עונשית כלשהי ולא אופק עונשי. נטען כי שגה בית המשפט קמא שלא נתן משקל מכריע להליך הטייפול המשמעותי שעבר הנאשם ולהמלצת שירות המבחן לפיה הומלץ על עונשה שיקומית.

המעערער טוען כי לא ניתן משקל ראוי להערכה כי מסוכנותו המינית נמוכה ולאחר מכן המרכז להערכת מסוכנות מינית המליץ על שילובו במרכז טיפול בעבריני מין. נטען כי לא ניתן משקל לניסיבותו האישיות של המערער כפי שבאו לידי ביטוי הן בתסקרים והן בהערכת המרכז למסוכנות מינית שם נאמר שהמעערער מופנם, בשונה מבני גילו, ללא קשרים חברתיים, ללא קשרים מיניים ולא התנסות במין וכי מדובר בבחור שחי בבדידות קשה עם קשיי סוציאלייזציה קשים. נטען כי שגה בית המשפט קמא שלא נתן משקל לכך שהמעערער אינו המפץ הראשוני, לא הכיר אף אחת מהמתлонנות, לא ידע את גילן, חלק מהמתונות הופצו בראשת ע"י המתлонנות עצמן, המערער לא פרץ לטלפון אלא ליקט תמונות שהוא בראשת והמפיצים הראשיים לא נעצרו.

לטענת המערער, לא ניתן משקל ראוי לכך שהודה לראשונה בחקרתו במשטרתו, שיתף פעולה באופן מלא עם חוקריו, הביע צער וחרטה עוד בשלב החקירה, מסר נתונים לגבי חסודים/מעורבים אחרים והציג לשיער כדי לסייע את הנזקים. המערער עבר הליך טיפול אינטנסיבי מזה כונה, נרתם להליך הטייפול, קיבל אחראיות לביצוע העבירות, הפגין אמפתיה כלפי הנפגעות והכרה בפגיעה בהן. המערער היה עוזר משר למעלה משבועיים לראשו בחיו ואחר כך שהה בתנאים מגבלים קשים משר למעלה משבועיים. נטען כי שגה בימ"ש קמא משלא חריג ממתחמי העונשה מטעמי שיקום. נטען כי לא ניתן משקל לעדויות האופי בעניינו של המערער. נטען כי כמו בעניין רכיב המאסר כך גם בעניין גובה הפיצוי הכספי החמיר בימ"ש קמא עם המערער. נטען כי המערער בחור צער ולא יכול לעמוד בתשלום הפיצוי הגבוה שהושת עלי, ודאי אם ירצה מסר בפועל בכלל. מבקש להקל בעונשו באופן משמעותי מטעם עליו את העונש שהומלץ על ידי שירות המבחן, מסר בפועל בדרך של עבודות שירות, וכן לקבל את הערעור לגבי גובה הפיצוי מפתח חסרון כיס ומיהותו של המערער.

מנגד טענה המשיב כי המערער הודה בכתב האישום המתוון ובכך שמדובר בקבוצות שהמערער יצר וניהל בעצמו במשך חודשים. זה לא היה מקרה חד פעמי אלא קבוצות ותשתיות להפצת תМОנות וסרטונים של נפגעות רבות, צעירות ישראליות. מדובר בתכנים מינאים מגוונים. נטען כי העונש שהוטל על המערער חריג לookeה ממדיניות העונשה בעבירות אלו. אלמלא נסיבותיו האישיות של המערער היה מוגש ערעור על קולת העונש. התופעה של הפצת תМОנות וסרטונים מינאים של צעירות ישראליות היא תופעה נפוצה וקללה לביצוע שקים קושי רב להילחם בה, בעלת פוטנציאל נזק הרסני ממשי, במיוחד במדינה קטנה כמו ישראל שבה כולם מכירים את כולם. בתי המשפט התייחסו לעבירות מסווג זה וקבעו שיש מקום להעלות את רף העונשה. היום העונשה חמורה וכוללת מאסרים ממשמעותיים. מדוברפה פה על 178 נפגעות. המערער הודה בכתב אישום מתוון בריבוי עבירות של הטרצה מינית וכן בסחיטה באיזומים, סחיטה מינית של אחת מהנפגעות והחזקת חומר תועבה ובו דמותו של קטין. המערער הקים וניהל מספר ערוצים וקבוצות בטלגראם בהם הפיץ לעללה עשרות אלפיים תМОנות וסרטונים מינאים שכלו לרוב גם את צלום הפרופיל האישי של הקורבנות מרשותן חברותיות, כך שנייתן יהיה לזהות אותן. כך הוא הוכיח שמדובר בצעירות ישראליות אונטניות שאפשר להתחקות אחריהן. 15,000 משתמש טלגראם נחשפו לתכנים אלה. 178 נפגעו, מתוון 4 קטינות במהלך ההפיצה. כמו כן, נפגעת אחת פנתה אליו בבקשה שיסיר תוכן מיני שבו היא נחזית והמערער דרש ממנו שתשלח לו סרטון בו היא מאוננת כתנאי להסרת הסרטון. בנוגע לאיוש השלישי, המערער החזיק במכשיר הטלפון הניד שלו לעללה מ-5400 תМОנות ו-192 סרטונים שמקלים חומרית תועבה ודמיות של קטינים. מעשי המערער חמורים ופגעו בנפגעות העבירה, בכבודן, בצלעת הפרט שלהן. בלחיצת כפתור המערער חרע את גורלן של נפגעות העבירה והפר את בעל כורחן לאובייקט מיני. הוא ביצע את העבירות באופן שיטתי, מתוכם ומתקנן וביהיקף נרחב. בית המשפט הוגש 42 תצהירים של נפגעות עבירה שמפורטים בהם נזקים רבים. שרשת ההפיצה גורמת לזה שהנזק גדול ומתעצם, גם אם המערער אינו המפיץ הראשון של התוכן.

לטענת המשיב, ביום"ש קמא שקל את נסיבותו האישיות של המערער ולכן החליט לגזר את העונש ברף התחthon של מתחמי העונשה שנקבעו על בסיס הפסיכיקה שהוגשה לו. העונש שנקבע מבטא את האיזון הרاءו בין חומרת מעשי של המערער והאינטרס הציבורי לבין החשש מהשפעות המאסר על המערער והאינטרס הפרטי של המערער. לא מדובר בעבירה חד פעמית. המערער במשך 9 חודשים עסק בניהול קבוצות שפגעו בהרבה נשים. ביום"ש קמא שקל את הנسبות והקל בעונשו של המערער נוכח הנسبות האישיות. העונש הכספי שהוטל הוא סמלי ביחס לכמות העבירות. כל נפגעת קיבלה פיצוי של 3,000 ₪ שלא מכסה את הנזק שנגרם לכל אחת מהנפגעות.

דין והכרעה:

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים ואת תיק ביום"ש קמא יצא לחברותי להרכוב לדוחות את הערעור שכן לא מצאת מקום להתערב בגזר הדין של ביום"ש קמא.

צוין כי נתתי דעתך לכך שערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בחומרת העונש שהושת על נאשם, אלא במקרים חריגים, שבهم נפלה בגזר הדין טעות מהותית או שיש בעונש שנגזר ממשום חריגה קיצונית מרמת העונשה המקובלת [ראו: ע"פ 901/22 מדינת ישראל נ' מוחמד אסוד (24.02.2022); ע"פ 1242/97 גリンברג נ' מדינת ישראל (03.02.1998); ע"פ 6992/08 כץ נ' מדינת ישראל (12.10.2009); ע"פ 1964/14 שמשילשוויל נ' מדינת ישראל (21.01.2019); ע"פ 4302/18 ספיר בוקשטיין נ' מדינת ישראל (06.07.2014); ע"פ 8435/17 דוד

נפטלי נ' מדינת ישראל (07.04.2019); ע"פ 15/15 6522 חאג' נ' מדינת ישראל (25.5.2016); ע"פ 7716/14 אבו סעיפאן נ' מדינת ישראל (27.4.2015).

בכל הנוגע לאיושם הראשון - כפי שציין בימ"ש קמא, הפצת תמנונות וסרטונים מיניים של אדם ללא הסכמתו מהוות פגעה בצדעת הפרט שלו, בפרטיותו, הלבנת פניו ובזיוו ברבים וכן פגעה בזכויות הבסיסיות לפרטיות, לבבונו ולשםו הטוב [רע"פ 1024/21 פלוני נ' מדינת ישראל (17.03.21); ע"פ 18/18 5090 מדינת ישראל נ' פלוני (18.11.2018)]. על רקע זה נחקק סעיף 3(א) (5א) לחוק למניעת הטרדה מינית, הקובע הטרדה מינית כפרסום צילום משפיל או מבזה, המתמקד בミニותו של קורבן העבירה. חקיקה זו מבטאת את ההכרה בכך שהמרחב הווירטואלי מהוות כר פורה לפגעה מינית, המאפשר הפצת תמנונות פוגעניות בתפוצה בלתי מוגבלת, אשר יש בה כדי להסביר פגעה מתחשכת ובלתי הפיכה לקורבן [רע"פ 21/21 הנ"ל]. עבירות מסווג זה ראוות לעונשה חממירה לאור הפגעה הקשה בקורבנות הנלוות לביצוע העבירות ובשים לב לכך שלא פעם האפשרות לאתר את העבירין מוגבלת. لكن יש להՐתיע עבריניים פוטנציאליים מביצוע מעשים אלה.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות, כפי שציין בימ"ש קמא, המערער ביצע עבירות בהיקף נרחב, הן מבחינת מספר נפגעות העבירה, הן מבחינת כמות התכנים שפרסם, הן מבחינת משורב ביצוע העבירות, הן מבחינת היקף החשיפה והן מבחינת השימוש במספר "ישומים" שונים, תוך הפעלת מספר חשבונות ויצירת מספר קבוצות, במספר פלטפורמות, שבahn הייתה לו שליטה מלאה בתכנים. המערער אף לא הסתפק בפרסום התכנים, אלא אף פרסם את זהות הנשים שנמצאות בתמנונות סרטוניים ואת פרטיה הקשיים עמן בדרך שהעכימה את הפגעה בנפגעות העבירה ובפרטיוותן.

ניתן לראות את הפגעות, הביזוי וההשלפה של נפגעות העבירה כעולה מדבריהן אשר פורטו בהצהרות נפגעות העבירה שהוגשו ליבם"ש קמא (ሞցג ת/1). בימ"ש קמא הדגיש את השיטתיות, התכוון והתחכם שנלו למשיו של המערער ואת העובדה שאף לאחר שרשת שהקים הוסר מספר פעמים, המערער שב והקימו מחדש, בכל פעם תחת שם אחר, תוך ביצוע פעולות שנעודו לחשוף אותו לקהל רחב יותר. אמונה המערער לא הושם בהפaza הראשונית של אותם תנאים, כפי שציין בימ"ש קמא, אך אין בכך כדי לגרוע ממעשו - פרסום התכנים ללא הסכמת הקורבנות, ובמיוחד צירוף הפרטים המזהים של הנשים שנמצאות בתכנים בדרך שהעכימה את הפגעה בהן. כפי שציין בימ"ש קמא, קלות ההפaza שמאפשרת הקדמה הטכנולוגית נוספת נופך של חומרה למשמעותם. מרגע הפצתם אין עוד שליטה על התכנים המופצים בראשות הוירטואלית והנזקים אינם הפיכים. כאמור, הנזקים באים לידי ביטוי בהצהרות נפגעות העבירה שהגישה המדינה, מהן עולה כי אותן נפגעות חוו הטרדות מצד גברים לצד הצעות מיניות ונפגעו מכך קשות פגעה ארוכת טווח כאשר זהותם נחשפה ברבים וחרב עולמן בשל כך.

בכל הנוגע לאיושם השני - כפי שציין בימ"ש קמא, המערער היה אחראי לפרסום התוכן המיני שבו נחזהה המתלוונת. המתלוונת שפנתה אל המערער שיסיר את התוכן המיני מצויה בעמדת נחיתות והמערער ניצל את מצוקתה, יצר עמה קשר מפרופיל מזויף ודרש כי תשלח לו סרטון שבו היא מאוננת, כתנאי להסרת התוכן המיני שבו היא נחזהה. התচכם שבו פעל מהוות נסיבה לחומרה וכן גם עצם הדרישה לצפות במתלוונת כשהיא במצב אינו תקין.

גם בכל הנוגע לאיושם השלישי - מדובר בהחזקת של חומרה בהיקף עצום ובهم דמותם של קטינים שמקיימים יחסי בין ותיעוד ילדים רכים בעת אינטנסיבית או מלאה. המערער החזיק את הקבצים בטלפון הנייד שלו באופן שהפרק את

החומר לזמן הן לצפייה והן להפצה ויש בכך נסיבה לחומרה.

על רקע זה סבורני כי העונש שהוטל בגין האישומים הנ"ל אינו חורג באופן קיצוני מרמת העונשה המקובלת או הראוי, זאת גם בהתחשב בפסקה שהוצאה על ידי שני הצדדים.

צוין כי בימ"ש קמא התחשב בכך שמדובר במעורער צער לא עבר פלילי אשר לא ביצע עבירות נוספות. בימ"ש קמא התחשב בכך שהמעורער הודה מיד כבר בחקירה ושיתף פעולה בחקירה וכן הודה במסגרת ההליך ביבם"ש קמא וחסר למתלוננות את הצורך וחסר מזמן של ביהם"ש. בימ"ש קמא ציין כי הערכת המ██וכנות הנמוכה והשתלבותו של המעורער בהליך טיפול במסגרת צו פיקוח המעצר עמדו לנגד עיניו ולזכותו של המעורער.

עם זאת, כפי שנקבע, אין די בשיקולים אלה כדי לאמץ את המלצת השירות המבחן ולסתות ממתחם העונש ההולם. כפי שנקבע, אמנם שיקום הנאשם הוא שיקול להקלת בעונש ומהתקקרים שהוגשו עולה כי המעורער הודה במיחס לו והפגין אמפתיה כלפי הנפגעות, אך שירות המבחן התרשם מהתקשה לקבל אחירות על מעשיו ופועל בנition רגשי, מתוך עיובי חשיבה ככליל להפחחת תוצאות האשמה בגין ביצוע העבירות.

סיכום:

בסיומו של דבר, אני סבור כי בימ"ש קמא שקל את מכלול השיקולים הנוגעים בעניין וביצע את האיזון הראוי בין חומרת מעשיו של המעורער לבין האינטרס הפרטלי של המעורער, בכך שגורר את העונש ברף התחthon של מתחמי העונשה שנקבעו. כאמור, מדובר במעשים חמורים הדורשים עונשה מחמירה בהתאם. משך המאסר שנגורר הוא ברף התחthon של מתחמי העונשה שנקבעו בהתאם לפסיקה שהוגשה על ידי הצדדים והפסיקה הנהוגה במקרים דומים. לא מצאתי כי מדובר בחריגה המצדיקה התערבות של ערכאת הערעור. כך גם לגבי גובה הפיצוי אשר אינם משקף כלל וכלל את הנזק שנגרם לכל אחת ואחת מנפגעות העבירה, כפי שפורט בתקhairיהן. הפיצוי אינם מלמד על גובה הנזק או הסבל שנגרמו להן ומדובר בהכרה סמלית בפגיעה הקשה שנגרמה להן, כפי שקבע בימ"ש קמא.

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, אציג לחברותי להרכיב לדוחות את הערעור, שכן לא נפל בגורם הדיון פגם או חריגה המצדיקים את התערבות ערכאת הערעור.

רון שפירא, נשיא

סגנית הנשיא, השופטת בטינה טאובר:

בטינה טאובר, סגנית נשיא

אני מסכימה.

השופטת לבונה שלאליטה חלאילה:

אני מסכימה.

לבונה שלאליטה חלאילה, שופטת

החליט פה אחד כאמור בחוות דעתו של כב' הנשיא לדחות את הערעור.

המערער יתייצב לריצויו בבית מעצר קישון ביום 31.3.24 עד השעה 00:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשוטו תעודת זהות או דרכון. על הנדוז בהתאם הכניסה למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומינוי של שב"ס, טלפונים: 077-7831077, 074-7831078.

ניתן היום, כ' אדר א' תשפ"ד, 29 פברואר 2024, במעמד המערער וב"כ הצדדים.

לבונה שלאליטה חלאילה,
בטינה טאובר, סגנית נשיא
שופטת

רון שפירא, נשיא
[אב"ד]